

IN DE SCHIJNWERPER

Han en Tini Tuinman:

'Opeens kregen we er driekwart tuin bij'

Han (80) en Tini (77) Tuinman wonen op J.J. Allanstraat 362. Nadat ze met hun hoveniersbedrijf waren gestopt zijn ze altijd actief gebleven.

Heb je altijd als hovenier gewerkt?

Ja. Eerst bij een baas op Zandijk, daarna bij een groot bedrijf in Bodegraven, waar we ook gewoond hebben. Toen mijn oude baas in 1969 ging stoppen vroeg hij of ik zijn klanten over wilde nemen en ben ik 'voor m'n eigen begonnen'. Best wel spannend met een jong gezin, want ik begon per 1 januari. Ik had de instelling: al moet ik in het begin bij Hoogovens werken, ik kom met een weekloon thuis. Maar dat was niet nodig, want ik heb die hele winter werk gehad. Tini: Ik was thuis voor de kinderen en deed de administratie, maakte offertes en verstuurde de rekeningen.

Hoe zijn jullie in Westzaan terechtgekomen?

Tini: Wij woonden als kind allebei in Zaandam; ik op de Westzijde en Han op de Vergiliusstraat bij de Oostzijde. In 1965 zijn we getrouwd en hebben eerst een paar jaar in Bodegraven gewoond. Daar zijn ook de kinderen geboren. Toen Han dat bedrijf overnam zochten we een woning in de Zaanstreek. Han: Voor fl 12,50 heb ik een advertentie geplaatst en konden we dit huis kopen. Het was nog maar een paar jaar oud. We hadden een klein achtertuinje. Naast ons stond een oud gebouw op een kwart van een perceel van een stoeierij uit zeventienhonderd-zoveel. Daar woonde een oude Belgische mevrouw, die

tijdens of na de Eerste Wereldoorlog als meisje voor werk naar Nederland was gekomen. Ze was heel schuw. Tini: Haar huis stond op de nominatie om gesloopt te worden. Dat had nu nooit meer gemogen. Westzaan had toen een burgemeester van 'krotten opruimen'. Eigenlijk was het een mooi huis met een smuiger en witblauwe tegeltjes in de kelder. Han: Maar die waren er al snel uit gesloopt toen zij eruit ging. Er zaten pokhouten katrollen in en een hele mooie voordeur. Toen zij

er na een jaar uitging konden wij het als eersten kopen; plus de grond hierachter. Dat was fantastisch, want zo kon ik hier meteen al mijn hoveniersspullen kwijt. Tini: Volgende maand wonen we hier dus 53 jaar. Ik weet nog dat ik voor het eerst Westzaan binnenreed met die grote bomen in die lange straat. Fantastisch! Die zijn nu bijna allemaal weg. Han: Ik kwam al vaak door Westzaan, omdat Rote een vaste klant van mijn baas was.

Is jullie bedrijf na je pensionering overgenomen?

Han: Ja, door mijn oud-werknemers, onder de naam De Saense Hoveniers. En heel leuk: daar zitten als klant nog steeds bedrijven van mijn vorige baas bij. Onze kinderen taalden er niet naar het over te nemen. Leonie (54) woont op Zandijk en werkt als manager in de verpleging. Bart (52) is muzikleraar en woont met zijn vrouw en drie zoons in Wormer. Hij speelt trompet en is dirigent van de Blue Tone Big Band. Ikzelf heb mijn werk altijd met heel veel plezier gedaan. En nog. Vorige week stond ik hierachter nog op een ladder om een boom te snoeien. Tegenwoordig werk ik met een ploegje mannen als vrijwilliger voor Staatsbosbeheer. Even voorbij Staphorsius is er in de Reef een eilandje met een boomgaard, waar wij het onderhoud doen. Daar ben ik de enige die kan snoeien, de anderen zijn meer vogelaar. Met de Trilwacht doen we onderhoud in het Guisveld en het Euverenweggebied: hooi halen, harken, bomen rooien, etc.

Tini: Het is zo'n club van tachtigers en nog net geen tachtigers, haha! Han: Nou nou, dat valt wel mee, hoor. Twee mensen zijn er net gepensioneerd.

Hebben jullie hobby's?

Han: Ik heb een aantal jaren meegegaan met de stekkenruilbeursdag. Binnenkort komt hier een bijeenkomst die ik lesgeef in specifieke bijenplanten. Op de Westzaanse Open Tuinendag aankomende zomer doe ik ook graag mee. Daarnaast hou ik van leg- en denkpuzzels. Daar heeft Tini helemaal niets mee. Jarenlang heb ik ook gezongen bij Vocaal Ensemble Intermezzo, een a-capellakoor, waar ik

onlangs mee gestopt ben. Tini: Ik zing bij Gemengd Koor Daniël de Lange. Nou ja, twee jaar niet dus. Vlak voor corona bestond ons koor 130 jaar. En ik quilt (spreek uit: kwilt).

Quilten, wat is dat?

Ik maak wanddecoraties, lappendekens en spreien van kleine stukjes stof. Mannen zeggen: die vrouwen kopen hele mooie lappen, verknippen die en naaien ze vervolgens weer aan elkaar. Het Quiltersgilde Nederland heeft 9500 leden. Op tentoonstellingen ontmoet je elkaar en de quiltwinkels verkopen daar hun stoffen van heel hoge kwaliteit. Daar kunnen ook bloemetjes, autootjes of andere figuurtjes op staan. Kijk, hier heb ik ter inspiratie een stapel boeken met patronen. Dit theepotje maak je bijvoorbeeld van een andere stof en op een andere ondergrond. Met negen vrouwen uit de Zaanstreek en Purmerend hopen we binnenkort weer elke twee weken om beurten bij elkaar thuis te komen. Ik doe dit sinds 1997. Ik had altijd kleren genaaid voor de kinderen en in een blad kwam ik dit tegen. Ik heb al mijn stofjes bij elkaar gelegd en ben begonnen met lappendekens, toen nog uit vierkanten. Ik ben in Zaandam op een cursus gegaan en dan ben je verkocht. Een quilt is gevoerd en bestaat uit drie lagen. Op Facebook zijn over de hele wereld diverse clubs die elkaars werk laten zien. Er zijn ook mannen die het doen.

Heb je wel eens geëxposeerd?

Nou, niet echt, nee. Tijdens de stekkenruilbeurzen van Han hebben er wel wat werken buiten gehangen en

konden mensen in mijn studio kijken. Dat wil ik tijdens de Open Tuinendag ook weer doen. En er hebben wel eens voor een paar maanden quilts van een vriendin en mij in het gemeentehuis van Oostzaan gehangen. Maar ik verkoop ze niet, hoor. Hoeveel ik er inmiddels gemaakt heb? Ja, toch wel tientallen. Over deze hier aan de wand heb ik wel een jaar gedaan. Die heb ik indertijd helemaal met de hand gemaakt, zonder naaimachine. Het maken van een quilt is niet alleen creatief, maar het is ook heel rustgevend om te doen.

Wat vinden jullie belangrijk in het leven?

Tini: Familie en gezondheid, dat is het belangrijkste. Han: Wat voor elkaar over hebben. Tini: En weet je, eigenlijk zou iedereen een hobby moeten hebben. Met een hobby hoef je je niet te vervelen, je ergert je niet aan andere mensen, en je krijgt meer invulling in je leven. Doe iets! Ja, doe iets! Aan de dingen die je dagelijks in de krant leest kun je toch niks veranderen. Doe iets waar je je hele ziel en zaligheid in kunt leggen. Dat is gewoon heerlijk. En weet je, ik ben door de coronapandemie in geen anderhalf jaar meer in een quiltwinkel geweest. Dus dan ga je alle stofjes die je nog hebt gebruiken en opmaken. Hele kleine stukjes zelfs. Je ziet mensen wereldwijd nu de mooiste dingen maken. Soms komt Bart met een overhemd binnen van een heel mooie stof en dan zeg ik: 'Nou, met korte mouwtjes zou jou dat ook heel goed staan, hoor.'

Marijke van der Pol

Ons werk met heel veel plezier gedaan